

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
In străinătate 300 Lei

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI”, Blaj, jud. Târnava-Mică
Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei
a doua și a treia oră 4 Lei.

3/15 Maiu

A sosit ziua de 15 Maiu. Altă dată, în această zi, străzile orașului nostru mișunau de mulțimea celor sosiți, ca aici, la Blaj pe Câmpia Libertății, să slăvească pomenirea mucenicilor dela '48.

In anul acesta împrejurările dureroase prin cari a trecut Blajul l-au împiedecat de a da acestei zile marea externă ce i se cuvine. Dar gândul zboară totuși spre timpurile acelea când poporul nostru s'a deșteptat din somnul cel de moarte și a învial pentru libertate. Când a scuturat puternic lanțurile iobăgiei, răscolind, popor și cărturari, izvoarele de putere și dorul de înaintare din cari e plăsmuită ființa neamului nostru.

Astăzi, țărânul român lucrează moșia sa. Pe întinsul țării întregite răsună doina românească și plugul românesc răstoarnă brazde adânci. Și câtă mândrie simte acela care în amurgul serii, când pleacă spre casă, își mai aruncă odată ochii peste țarina care-i va rodi lui și numai lui. Și câtă mulțumire când la culesul roadelor poate spune: Am avut mult, puțin, dar totul e al meu.

Altă dată, în vremurile spre cari ne poartă azi gândurile, nu era așa. Țarina udată cu sudoarea țărânului român incolțea pentru alții, pentru străini.

Avem și astăzi greutăți. De ele nu vom scăpa pe deplin nici odată. Mai ales în ce ne privește pe noi Români. Avem o formă de viață nouă, abia am plecat la drum larg, suntem la început. Or, știm cu toții că tot începutul e greu. Și tocmai pentru că o știm aceasta, mergem cu nădejdi în spre mai bine, tot înainte. Cei ce se plâng mereu, să ia aminte: Vor cădea în brașdă, vor rămânea în urmă și rămași vor fi. În frunte stau cei plini de nădejde, cei ce muncesc și nu dau nici când îndărăt. Cei pe cari i-au răzbit năcasurile și se lasă răzbiți, cu țarinele pline de mărăcini și polomidă, cu grădinile pustii și cu vile nelucrate, greșesc amarnic și greșala se va răzbuna.

Greutățile de azi trebuiesc privite prin ochii celor dinainte de '48, ai acelor cari munceau pentru alții, pentru neam străin, și atunci vom vedea că ele nu sunt tocmai așa de mari cum le credem. Și văzând aceasta, vom slăvi cum se cuvine pomenirea celor dela '48, cari s'au înscris prin fapta lor în șirul celor cari au luptat, pentru ca noi să putem trăi silele de azi: Liberi în țară liberă și stăpâni pe avutul nostru.

S. O.

Fiecăruia ce i-se cuvine

Mai multe cărări la acelaș scop — Să nu nedreptățim pe străini, dar nici pe Români

de GAVRIL TODICA

Nu știu la ce rezultate vor duce trecările politice dintre oamenii părtinitori ai dlui Maniu și părtinitorii dlui Vaida, sau mai pe scurt: dintre Maniști și Vaidiști. Am zice că cearta nu e bună niciodată și nici într'o împrejurare. Prin ceartă se destramă și legăturile cele mai tari.

Dar între Maniști și Vaidiști nu este loc de ceartă adevărată. Părerea unora nu este contrară părerii celorlalți. Este numai o deosebire de tactică, cum se zice la armată. O deosebire de cărări, cari amândouă duc la acelaș scop. Maniștii văd o cărare și cred că aceasta este cea mai bună. Vaidiștii apucă altă cărare și cred că aceasta duce mai repede și mai sigur la scop.

— Oare e scopul unora și altora?

— *Imbunătățirea soartei poporului român, pe măsura în care Români formează greul (majoritatea) populației acestei țări și a datorinței de a se apăra cu viața lor.*

Să zicem că populația țării se urcă la 20 milioane de suflete. Din numărul acesta, 15 milioane sunt Români, iar 5 milioane sunt Unguri, Evrei, Germani și alte neamuri. Vorbind în procente, aceasta înseamnă că 75% sunt Români, adică 3/4 (trei din patru părți) din toți locuitorii țării. Ei formează deci majoritatea. — Ungurii, Evreii, Nemții și alte neamuri, împreună luate, abia fac 25%, adică 1/4 = a patra parte din populația întreagă. Ei formează deci minoritatea (numărul mai mic), numindu-se cu un singur cuvânt: *minoritari*.

Acum, oricum am suci și învărti lucrurile, dreptatea politică cere, ca în virtutea numărului mai mare și al jertfelor ce trebuie să le aducă — chiar și cu viața — poporul român, el să aibă dreptul a se conduce și apăra singur, ca Stat, după cum îl taie capul și-i ajută Dumnezeu. Conducerea și armata trebuie să fie dar românească.

De aici încolo trebuie să li-se recunoască și minoritarilor, ca pe măsura, adică în proporția numărului lor, va să zică în total, în proporția de 25%, sau 1/4 să aibă și ei drepturi ca Români, fiindcă Statul și dela ei încasează dări și cere serviciu militar (deși nu cu atâta încredere

ca dela Români, mai ales în caz de războiu).

Până aici, suntem lămurii. Lucru e clar.

Trecutul vitreg și încâtva nepăsarea conducătorilor țării românești au produs stări mai încurcate și nedrepte pentru Români. Guvernele ungurești, austriace și rusești numiau în părțile locuite de Români tot funcționari Unguri, Nemți, Evrei etc.

Cei mai mulți din acești slujbași ne-au rămas și după războiu, în temeiul tratatului (contractului) de pace dela Trianon (Paris). Alții s'au pensionat și statul român trebuie să le dea pensii, tot în temeiul tratatului de pace. Contractul e contract și trebuie respectat și implinit cu dreptate, fiindcă împlinirea lui o controlează și Marile Puteri prin Liga Națiunilor.

Dar cu trecerea anilor, când pensionarii și funcționarii vechi mor, statul român e dator ca la *numirile nouă* să respecte proporția de 75% pentru Români și 25% pentru minoritari.

*

Afară de funcționari mai există o chestie foarte însemnată în viața unui stat și a tuturor cetățenilor. E chestia întreprinderilor, fabricilor și, peste tot, a industriei, care la noi, în România, în mare parte se află în mâinile minoritarilor.

Cu privire la întreprinderile aceste s'ar putea spune că dacă ele lucrează, sub scutul legilor, pentru trebuințele Statului, sau pentru trebuințele publice (armată, C. F. R., P. T. T.) personalul lor încă trebuie să fie proporțional, de sus până jos, adică dela directori și șefi până la zileri, pe 3/4 Români și 1/4 minoritari. — Durere, că lucrul acesta nu a fost așa, nici înainte de războiu, în România mică, nici după războiu, în România Mare. Nu e așa nici în ziua de azi. Ce-i drept, legi de protecție a muncii românești în întreprinderi au fost și mai sunt. Dar nu le respectează nimeni. În timpul din urmă cetim adeseori despre amende, mai mari și mai mici, ce se dau unor fabrici cari nu respectează legea, dar nedreptățirea elementului românesc nu va înceta ușor, și în privința aceasta Vaidiștii au mare dreptate cu mișcarea lor. S'a scris bunăoară de directorul fabricii de postav dela Buhuși

(Moldova) că are plată lunară de un milion lei, adecă tocmai cât 200 de profesori. Fratele său are plată lunară de 800.000 lei, cât 160 profesori.

Așa ceva e o nedreptate de dreptul revoltătoare. Nu cred că directorul acela împreună cu fratele său, să fie mai înțelepți decât 360 de profesori, sau să lucreze cât 360 de profesori, aducând țării atâta folos și atâta lumină cât 360 profesori! De ce să li-se umplă buzunarele cu milioane, când atâția oameni cu cap și învâțatură nu au norocul nici de 5000 lei lunar?

Nedreptăți de acestea trebuiesc repede curmate. În tot cuprinsul țării nu ar trebui să fie funcționari cu plăți mai mari decât plățile miniștrilor.

Pentru îndreptarea stărilor, Maniștii cer ca toată industria să fie naționalizată, adecă statificată.

Dar aici se ivește altă bubă. Până acum, gospodarul cel mai rău a fost și este tocmai Statul. Aproape tot ce a întreprins Statul, s'a dat peste cap, a falimentat. Mulți slujbași incasează plăți și diurne, dar mult folos nu se vede pe urma lor. Când unul ar drege ceva, vine altul și strică. Ca un cuvânt: gospodăria statului merge prost. Între multe altele, amintim Academiiile de Agricultură. Ele în tot anul varsă sute de absolvenți, dându-le diplomă. — Dar spuneți-mi, câți diplomați de aceștia dau dovadă de învățatura lor, făcându-și ferme de model, cât de mici? — Toți râvnesc și se îmbulzesc la bugetul statului. În loc să caute și să se deprindă a umbla pe picioarele proprii, mai de grabă așteaptă să-i susțină statul ca pe niște minori neputincioși. Ce folos de învățatura lor înaltă, dacă în viața de toate zilele ei nu sunt în stare să facă nici atâta ispravă cât grădinarul bulgari?

Asemenea școalele comerciale și Academiiile comerciale varsă, an de an, sute de absolvenți și absolvente. Dar câți din acești »comerciașiști« se întorc la prăvălie,

sau la haina de practicant în fabrică? Toți se îmbulzesc la posturi de slujbași în ceva întreprinderi. — Comerțul, mare și mic, rămâne în slujba străinilor.

Când întreprinderile comerciale străine înfloresc — nu e cu dreptate, ca noi Românii hop! să sărim în ele, ca musca în laptele Ci mai întâi să ne luăm osteneala să muncim și să încercăm și noi, să suferim multe înfrângeri și pierderi, să răbdăm să învățăm din toate pățaniile și să continuăm până ajungem la creangă verde!

Asta e calea înaintării!

Străinii încă au cercat și au răbdat până le-a venit norocul. De multeori au căzut, au dat faliment. Apoi s'au recules, s'au organizat, s'au întărit. Pe cei mai mulți nu trebuie să-i pizmum, ci să învățăm dela ei.

Cine nu bate calea muncii răbdătoare, din acela nu va ieși niciodată om vrednic de a conduce întreprinderi.

Datoria statului nostru ar fi deci, ca mai întâi să-și crească oameni destoinici, muncitori și corecți. Numai pe măsura, în care se vor găsi oameni de aceștia, se vor putea naționaliza întreprinderile. — Cu oameni incorecți, leneși și trufași pe diplomele lor — e vai și amar de întreprinderi. — Ceeace s'a dovedit de multe ori și până acum!

Săptămâna cărții. În duminică trecută (12 I. c.) s'a început săptămâna cărții pe întreaga țară. Șapte zile, în decursul cărora cărțile se vor vinde mai ieftin cu 20 la sută și în cari fiecare datorință are față de sine însuși ca să se ocupe mai mult cu cartea decât până acum. La Blaj, amândouă librăriile, și cea Seminariale și a Cărții Românești, au făcut un aranjament deosebit cu acest prilej, scoțând în rafturi cele mai bune și folosite cărți, ca lumea să le poată cerceta mai ușor și să le poată alege. Foarte multă lume a profitat de acest prilej, cumpărând cărți bune și mai ieftine ca de obicei. Săptămâna cărții se închide în 19 I. c. Reducerea amintită se acordă până la această dată.

Tălcuirea evangheliei duminicii

Duminica IV. după Paști, a slăbănogului (Ioan 5, 1-15).

1. În vremea aceea s'a suit Isus în Ierusalim.

Aceasta s'a întâmplat la Paștile din anul al doilea al activității publice a lui Isus.

2. Și este în Ierusalim scaldătoarea oilor, care se cheamă evreește Vitezda, cinci foșoare având.

Vitezda înseamnă casa harului. Scaldătoarea oilor a fost o scaldătoare care se afla lângă poarta din partea de răsărit a cetății Ierusalimului, în apropierea porții de astăzi care se numește poarta sf. Ștefan. Poarta aceea se numește poarta oilor, fiindcă prin ea se aduceau la biserică din Ierusalim animalele de jertfă, cari erau mai ales oi. Această scaldătoare era vestită între Evrei, deoarece în ea se întâmplau multe vindecări minunate, ca astăzi la Lourdes. De aceea pe vremea Mântuitorului au zidit împrejurul acelei scaldătoare un mare șopron, care avea cinci foșoare, unde stăteau bolnavii cari își cercau vindecarea.

3 și 4. Întru aceea zăcea multă vreme multă de bolnavi: orbi, schiopi, uscați, așteptând mișcarea apei. Când îngerul Domnului la vreme se pogora în scaldătoare și turbura apa și carele intra întâi după turburarea apei, se făcea sănătos ori de ce boală era cuprins.

Sub cuvântul »uscați« sunt a se în-

Foiața „UNIRII POPORULUI“

Satele noastre

Geoagiul de jos

Scurtă privire istorică asupra comunei și parohiei române greco-catolice

Comuna Geoagiu, așezată aproape de Murăș, în județul Hunedoara, pe-o vale ce coboară din Munții Apuseni ai Transilvaniei, lângă un râșor care se cheamă „Valea Geoagiului“, e o localitate atrăgătoare, pitorească, împrejmuită cu dealuri roditoare și păduri. Dealul Măgura, dela comună spre apus, stăpânește cu înălțimea sa întreg ținutul. În zile moi, Măgura este, pentru locuitorii Geoagiului și împrejurimi, un fel de calendar, căci dacă fruntea Măgurii se arată îmbrobodită în neguri, atunci ploaia va urma cu siguranță. Peste Măgură se înalță greoi munții Sacărâmbului și, mai departe, piscurile pietroase ale munților Apuseni. Dela Geoagiu în sus se întinde, spre Bozeș și Ardeu, o vale admirabilă, cu apă cristalină, respirată pe-un prundiș de argint, cu șiruri de plopi vizitatori, cu verdețată bogată pe la unghiuri, încât mai ales vara, prezintă un tablou de-o răpitoare frumusețe. Șopotul apei și vastul morilor dau vizitatorului o muzică romantică și fermecătoare.

Geoagiul e locuit de Români frumoși, trupeși. Femeile au port curat, mândru. Geoagenii sunt, în general, oameni deștepți și destul de solizi, ca moral.

Ca așezare, Geoagiul e împărțit în trei părți sau cătuse: Joseni, Suseni și Feredeu (baia). Josenii țin dia spre Murăș, până la podul peste valea-Geoagiului. Suseni se întind dela acest pod, pe vale în sus, până departe spre coborârile dela Feredeu. Feredeu este la depărtare de 2—3 km. din Suseni, la stânga, între dealuri într'un loc umbros și romantic, înconjurat de păduri și acutit de vânturi. Până în anul 1914, Geoagiul și politicește era împărțit în trei crânguri, sau sate, ca mai sus. Cu anul 1915 Geoagiul s'a făcut comună mare, având un singur primar.

Locuitorii de baștină ai Geoagiului sunt Români. Săteni de altă limbă nu sunt decât, poate, rămășițele slugilor și „ghirișilor“ dela curte, dela „directoru“, cum i-se zice aici școalei inferioare de agricultură, condusă de un director. Bisericește, Geoagiul, cu Baie cu tot, alcătuiește 5 parohii: una greco-catolică română în Joseni, care e și sediul protopopesc al Tractului Bobâlna; trei greco-orientale, în Feredeu, în Suseni, care e sediu protoprezbiteral, și a treia în Joseni; a cincia parohie e cea reformată, în Suseni, care ținea mai ales de „Coștei“, de curte, fosta proprietate a conțelui Kunn Kocsárd. Evreii au și ei o casă de rugăciune în Suseni.

Imprejurarea că pe-aproape curge o apă mare ca Murășul, cu valea lui largă, practicabilă și roditoare, apoi dealurile păduroase și apele calde dela Feredeu, au contribuit ca Geoagiul și ținutul lui, să fie locuit de oameni din celea mai străvechi vremuri. O mulțime de arme aflate în părțile locului, dovedește afirmațiunea de mai sus.

În peștera dela Cigmău — sat așezat aproape de Geoagiu, pe coastele Măgurii — s'au găsit fragmente de unelte preistorice, ceea ce chiar în vremuri memorabile se țineau ființe omenești pe aici. (Téglás Gábor: Hunyad megyei Kalauz, Kolosvár, 1902 p. 126). Măgura și coastele ei sunt din piatră văroasă, foarte acomodată pentru formațiuni de caverne, cari au putut sluji omului preistoric de adăpost.

Tradiția locală și unii istorici susțin, că Dacii au avut în locurile acestea așezări și tornie și însemnate. Din jos de pomenitul sat Cigmău, pe o colină, aproape de Murăș, se pot vedea urmele unei vechi cetăți; se zice că în locul acela a fost o cetate a Dacilor cu numele Zeugma. (Dr. Fodor András și Brúz Lajos în „Hunyadvm. Tört. és Rég. Társ. Évkönyve“ anul 1904—1905). Se susține chiar că aici, în hotarul Cigmăului, a fost capitala Dacilor, sau una dintre cetățile lor mai de frunte, în care și-a avut Zamolxe, regele dac, reședința sa. În legătură cu această tradiție în sat, în Cigmău, se povestește o vechi legendă despre un vrăjitor cu fata lui, cari aveau unele

telege bolnavii cari aveau vreo mână ori vreun picior ori chiar amândouă uscate, ne mai putându-le folosi. Apa din scaldătoare nu avea putere vindecătoare, ca bunăoră cea dela Lourdes, ci vindeca numai pe bolnavul care intra întâi după turburarea apei. Iară ingerul Domnului, care turbura apa, se pogora din cer »la vreme«, adică la o vreme de Dumnezeu hotărâtă, iară oamenilor necunoscută.

5. *Și era acolo un om, treizeci și opt de ani având în boala sa.*

Boala a fost o paralizie, adică acel bolnav nu-și putea mișca picioarele de 38 de ani. Vârsta bolnavului nu ni-se spune, ci numai durata boalei, ca și mai bine să ne convingem de marea minune pe care a săvârșit-o Isus.

6. *Pe acesta văzându-l Isus săcând și știind că de multă vreme bolia, sis-a lui: „vrei să fi sănătos?”*

Poate că multora li-se pare întrebarea lui Isus de prisos. Dar nu e așa, pentru că el voia să atragă atențiunea bolnavului asupra sa și să trezească în el nădejdea de a se putea vindeca, cu toate că această nădejde o pierduse așa de demult. Isus știa că de multă vreme bolia, în urma atotștiinței sale.

7. *Răspuns-alui bolnavul: „Doamne, om nu am ca, dacă se va turbura apa, să mă bage în scaldătoare; căci până când merg eu, altul înaintea mea se pogoră.”*

Răspunsul bolnavului ne arată mai întâi că acel bolnav era cu totul neajutorat, dar în acest răspuns aflăm totodată și o cerere de a fi ajutat, ca și când ar fi zis: »Eu nu pot merge la scaldătoare, fiindcă nu mă pot mișca; iar om nu am să mă bage în scaldătoare, fiindcă sunt sărac. Tu, dacă vrei să mă ajuți, mă poți ajuta, că el credea că Isus de aceea i-a pus întrebarea: »vrei să fii sănătos?« ca să-i arete că el va fi acela care-l va băga în apă, îndatăce va turbura ingerul

apa. El adică n'avea de unde cunoaște puterea dumnezească a lui Isus.

8 și 9. *Zis-a Isus lui: „scoală, ia-ți patul tău și umblă!” Și îndată s'a făcut sănătos omul și și-a luat patul său și umbla. Și era sâmbătă întru aceea și.*

Patul în care se purtau pe atunci bolnavii dela un loc la altul erau niște paturi ușoare, formă ca cele de tabără, de aceea l-a putut lua în spate și l-a putut purta.

10. *Deci ziceau Jidovii celui vindecat: „sâmbătă este, nu se cade fie a lua patul.”*

Fariseii întru atâta erau de habotnici încât opriau pe oameni și să mute un obiect din casă, luându-l cu mâna ori purtându-l pe umeri, în zi de sâmbăta. Insași legea oprea, sub pedeapsă cu moarte, săvârșirea lucrărilor cari necinsteau sâmbăta. Fariseii apoi au întocmit nu mai puțin de 1279 de reguli cari înșirau lucrările ce nu se pot săvârși sâmbăta.

11. *Iară el a răspuns lor: „celce m'a făcut sănătos, acela mi-a zis: ia-ți patul tău și umblă.”*

Bolnavul prin acest răspuns dă a înțelege că celce l-a făcut sănătos este un om cu putere extraordinară, care poate porunci de a-și purta patul și sâmbăta, cu toate că după regulile fariseilor aceasta n'ar fi fost permis.

12. *Deci l-au întrebat pe el: „care este omul celce și-a zis: ia-ți patul tău și umblă?”*

Jidovilor nu le-a păsat de vindecarea aceea într'adevăr minunată, ci le-a fost ciudă, cum de acel om a îndrăznit să calce una din cele 1279 de reguli ale fariseilor. Ca și când ar fi zis: »Cine este acel om atât de cutezător și de obraznic care a îndrăznit să-ți poruncească ție ca să-ți porți patul tău sâmbăta, împotriva opreliștei noastre. Un astfel de om, care calcă legea sâmbetei, nu poate fi omul lui Dumnezeu.»

13. *Iară cel vindecat nu știa cine este, căci Isus ieșise din poporul care era întru acel loc.*

Isus ieșise din poporul care era întru acel loc, de o parte ca să nu-l laude prea tare, iară de alta ca să nu stârnească în farisei prea mare ciudă și ură împotriva sa.

14. *După aceea l-a aflat Isus pe el în biserică și i-a zis: „iată că te-ai făcut sănătos, de acum să nu mai păcătuești, ca să nu-ți fie ție ceva mai rău.”*

»După aceea«, ceeace aici înseamnă că încă în aceeași zi. »În biserică«, unde s'a dus ca să mulțumească lui Dumnezeu pentru că l-a vindecat. — Isus arată prin cuvintele sale că păcatul a fost cauza boalei aceleia groaznice care l-a chinuit pe bietul om 38 de ani. De aceea îl face atent, să nu mai păcătuiască, ca astfel să nu mai cadă încă odată în boală, pentru că în cazul acela ar avea de suferit și mai mult.

15. *Mers-a omul acela și a vestit Jidovilor că Isus este care l-a făcut sănătos.*

Se vede că în biserică vindecatul a aflat, deși nu ni-se spune cum, numele celui ce l-a vindecat, de aceea a și mers și le-a spus celor ce l-au întrebat că Isus este celce l-a vindecat. Bine înțeles că aceasta nu a spus-o din răutate, ci ori ca să-l laude pe Isus în fața celor ce și-au bătut joc de el îndată după vindecare, ori ca să se scuze în fața lor, ori apoi ca să arete că prețuește mai mult pe Isus, care l-a vindecat, decât pe membrii sinedriului.

* * *

Isus a făcut această mare minune în zi de sârbătoare, ca să ne arete că în zilele de sârbătoare nu ni-se cade a păcătui, ci a săvârși fapte bune, fiindcă prin săvârșirea de fapte bune putem sfinți mai bine zilele de sârbătoare. — Precum slăbănogul a mers îndată după vindecare în biserică și-a mulțumit lui Dumnezeu, așa ni-se cade și nouă să mergem la biserică și a mulțumi pentru binefacerile primite. —

un castel fermecat. Acest vrăjitor, din bale de smeu, din fiere de pește, frământate cu cleială, a făcut pe cei dintâi oameni, dela cari se trag Dacii. Vrăjitorul a devenit mai târziu rege dac, sub numele de Zamolxe. Acest Zamolxe se spune că ar fi zidit în locul vechiului său castel cetatea Zeugma, care în limba dacă ar fi însemnat »cea dintâi«. — Fapt e că între numele Cigmăului și cel de Zeugma este o înrudire oarecare și ori numele Cigmăului derivă dela Zeugma, ori istoriografil, căutând un cuvânt asemănător, s'au oprit la Cigmău, care ar putea deriva dela Zeugma.

Geoagiul, care e atât de aproape de Cigmău, fără îndoială, se poate zice că a participat și el la trecutul ținutului, iar cu Cigmăul sau cu cetățile lui a avut legături dovedite, cum se va vedea mai târziu.

Dacă tradiția, că Dacii au avut ași așezări însemnate, nu se poate sprigini cu mărturii istorice vrednice de luat în socotimă, fapt ce nu se poate tăgădui e, că Romanii au dus o lungă viață în aceste locuri, viață largă, înțemeiată, după care au rămas o mulțime de urme, vizibile până în ziua de astăzi. Amintita cetate, de lângă Valea Turiaului, prin așezarea ei, prin chipul cum a fost construită, prin cărămizile cari s'au găsit acolo, arată în chip neîndoios urmele unui castru roman, un fel de pază pentru drumul mare, care trecea pe malul drept al Mureșului spre Apulum (Alba-Iulia). Cărămizile aflate în aceste urme

de castru poartă inscripția: Leg XIII gem (Legia XIII gemina) și N. S. B. (Numerus Singularis Britaniorum) Tég'ás Gábor susține că în locul acela a fost cetatea romană *Germisara*. (Alții susțin că în acel loc a fost colonia romană „Hidata”. Révai Lexicon. I. 350). Fapt e, că în hotarul Cigmăului și al Geoagiului s'au aflat și se află o mulțime de cărămizi și pietrii romane, apoi pardossală romană, bani etc. În hotarul Geoagiului s'a aflat o piatră cu inscripția „Colonia galatarum”; urmele unui corporații de coloniști. Aproape de cetatea dela Cigmău s'au aflat frânturi de țevi de canal, cari dovedesc că Romanii din Germisara, peste tot din așezarea romană din partea locului, au condus apele calde dela Feredeu de astăzi și le-au întrebuințat la scâlzile lor. Proprietăreasa Koltz Ika avea adunate o mulțime de pietrii din fostul castru roman. Dovedită existența unui castru roman în partea locului, pe baza altor urme ce s'au aflat în Geoagi, trebuie să admitem că în Geoagi au avut Romanii un fel de Canaba, unde locuiau familiile slujbașilor și ale ofițerilor. Turnul care servește astăzi de clopotniță la biserică reformată arată origine romană; e rotund și a fost probabil un *turn de veghe* în legătură cu castrul de lângă Mureș. Romanii se vede a fi avut aici și mine de aur și de var, căci altfel nu s'ar fi găsit urme despre „Colonia galatarum”. Vor fi prelucrat aici piatra de aur adusă din munții

apuseni. La tot cazul Romanii au trăit aici, au avut așezare însemnată, lângă care au fost și sibi și un castru militar. Numele cetății Germisara pe care l-am aflat la d. Tég'ás, e verosimil, mai ales că numele satului de peste Mureș: *Gelmar*, pare a avea o înrudire cu vechiul Germisara. Un motiv mai mult pentru Români, de a se așeza aici, vor fi fost desigur și apele calde dela Baie.

Cel mai vechiu document în care se pomeneste Geoagiul este un act de donație de pe vremea regelui *Sigismund* al Ungariei, care dă la anul 1404 familiei Török (Turci) moșia Geoagiului cu satele Hemorod, Cheeb, Bozeș, Madz, Balsa, Almas, Nyier mezew și Therew. Geoagiul occură sub numele de *Al. Dyogh*. Mai târziu la 1511 Geoagiul cu moșia lui, sub numele de *Aldiód*, trece în proprietatea unui anumit Szobi Mihály și a nevestei lui *Zsófia*. (Kemény: Appendix Dipl. Trans. VIII K. 149 p.). La 1537 sub numele de *Al. Diód* e donat de Ioan Zápolya cancelarului Ștef. Verböczy (Kun în Husyadvn. Tört. és Rég. t. Evkköve X. K. 73 l.). Mai târziu, la 1551, sub numele de *Algyógy* trece în posesiunea lui Kendesi János de Malomviz. (Kemény: Dipl. Transil. Suppl. VII K. 17 p.) Pe urmă Geoagiul trece prin posesiunea multor familii nobile ungarești, până ce s'ajunge definitiv în mâna familiei Graf. Kuun de origine din Săcuime. Ultimul posesor Gr. Kuun Kocsárd a fost fratele savantului maghiar Dr. Kuun Géza din Mintia Devei. În

Ori de câte ori ne îmbolnăvim, să încercăm a ne gândi, cari sunt păcatele acelea mari pentru cari ne-a trimis Dumnezeu boala aceea, că cele mai multe boale sunt pedeapsa păcatului. Mai ales unele păcate, ca beția și curvia, sunt cauzele multor boli îngrozitoare. — Precum recăderea în aceeași boală este grozavă, întocmai așa și recăderea în același păcat. — Mântuitorul a dovedit un suflet foarte bun, când l-a făcut atent pe cel vindecat să nu mai păcătuiască din nou și să recadă apoi iarăși în păcat. Tot așa se cuvine să îngrijim și noi de viitorul prietenilor noștri. — Precum Isus nu a spus păcatul slăbănogului, tot așa să nu spunem nici noi păcatele și slăbiciunile semenilor noștri. Să avem încredere în Dumnezeu și să nu desnădăjduim, luând pildă dela slăbănogul, care 38 de ani a tot nădăjduit că-l va vindeca Dumnezeu și în sfârșit l-a și vindecat de fapt.

Părintele Iuliu

Din Aninoasa

Reuniunea de misiuni de pe lângă Episcopia română unită de Lugoj, a delegat pe Preacuvioșia Sa Părintele Dr. George Fireza, provincial și membru al Societății lui Isus, — cu honducerea s. misiunii în parohia Aninoasa. Misiunile au avut loc în biserica parohială din 7—14 April a. e. cu câte două cuvântări la zi, explicându-se rostul deprinderilor sufletești și principale adevăruri de credință. Credincioșii în foarte zilele au participat în număr frumos la aceste cuvântări și alts devoțiuni religioase ținute într'o caldă atmosferă de religiositate și îmbogățite cu un însemnat număr de exemple din S. Evanghelie și S. Părinți.

Rezultatul de înțeles, a fost foarte mulțumitor, ajungându-se la aproape 300 de împărtășanii, ceas într'o colonie minieră, e surprinzător de plăcut.

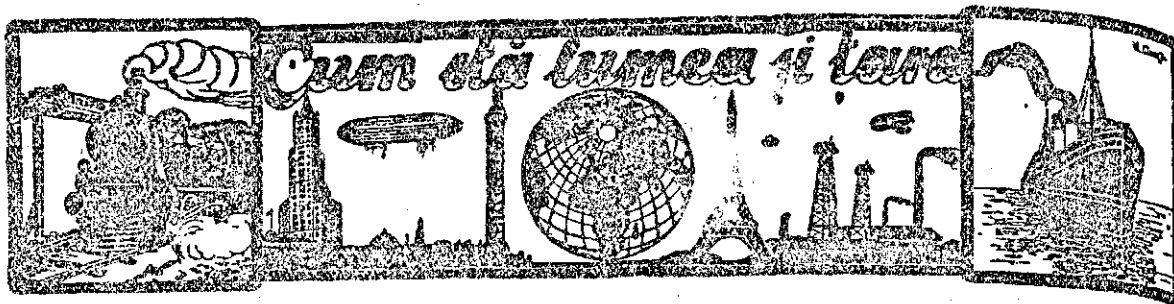
La încheierea misiunilor s'a făcut slujba Iertării celei mari, pentru indulgența plenară a anului jubilar de 19 veacuri dela moartea Mântuitorului. După cuvântul de mulțumită a p. protopop Ioan Traian, răspunsul de adio a Părintelui misionar a stors lacrimi din ochii ascultătorilor.

Un credincios

anul 1889 luna Iunie 11 zile Groful Kun Kosárd donează moșia împreună cu castelul Societății EMKE care, cu subvențiile statului unguresc, întreprinse aici școala de agricultură.

Geoagiul în vechime, pentru apele sate calde conținătoare de acid carbonic, iod și var, a fost foarte căutat. Era un loc de scaldă pentru elita Ardealului. Apele, cari în vechime au desfătat pe Romani, încât aceștia au ținut să ridice și pietri comemorative în onoarea plăcutelor scaldzi cu inscripții ca: „*Nymphis sanctissimis*”, mai târziu au devenit favoritele principilor Ardealului. (Cetatea romană Garmizara și-ar fi primit numele dela apele calde ale Feredeului de azi. Germizare = apă caldă). Dintre principii ardeleni au fost la băile Geoagiului: *Gavrilă Bethlen* în vara anului 1629; apoi cei doi *Rákoczy I și al II-lea*. *Mihail Apaffi* avea chiar o vie la Feredu și petrecea des și cu drag aici. Poetul maghiar *Fr. Kasincsy* care a fost și el la Geoagin, pomenește ca a aflat aici întrunită elita nobilimii din comitatele Hunedoara și Alba de Jos (1816). Am aflat urme că acestea băi au fost cercetate des și de vladica *Grigorie Maior* dela Blaj. Venea cu „tarsecarul” poposind în Bintiști, unde caii vladicului se hrăneau cu fân dela Popa Toader, lucru pentru care i-se ierta „dajdia”. (Vezi „Foiaș oficială” a Epp. Lugoj, 1914, nr. 14 p. 110).

(Va urma)

Sfaturi și serbări — Durerea Poloniei

Sfatul Înțelegerii Balcanice

A trecut mai bine de un an de când țara noastră și-a dat mâna cu Yugoslavia, Grecia și Turcia, legându-se mai ales că vor apăra deopotrivă contractele de pace cari au tras granițele lor de azi. Această legătură, după cum știți, s'a iscolit la 9 Februarie 1934, la Atena, poartă numele de *Înțelegerea Balcanică* și are în fruntea sa pe d. *Titulescu*, ministrul de externe al țării noastre.

La 10 Maiu, consiliul înțelegerii a început sfat mare la București. S'au discutat cu acest prilej multe legături cari privesc aceste țări: ale drumurilor de fier, ale poștei, s'a hotărât apoi ca aceste țări să cumpere una dela alta și ce are una să dea celeilalte în schimbul altor mărfuri.

În câteva ședințe, consiliul a netezit apoi drumul pentru un nou sfat între state, sfatul țărilor dunărene, care se va ținea în curând la Roma. Toate țările cari fac parte din Înțelegerea Balcanică vor lua parte la acest sfat. Dar fiindcă vor fi acolo și alte țări, ca Ungaria și Bulgaria, e bine să fi pregătit înainte. Ceeace au și făcut țările Înțelegerii Balcanice în ședința lor dela București începută la 10 Maiu și terminată în 13 a aceleiași luni.

A murit mareșalul Pilsudski

O telegramă sosită din Varșovia, aduce știrea că mareșalul Pilsudski, fost într'un timp președinte al republicii polone, a încetat din viață. A murit în duminica trecută, seara, în vârstă de 68 de ani, ros de rae la stomac și la ficat.

Vestea morții sale a produs multă durere, nu numai între granițele țării sale, dar și peste hotare. Mareșalul Pilsudski a condus frânele țării sale multă vreme, după ce a luat parte în tinerețe și în anii bărbăției la toate mișcările de eliberare a fraților săi de sub jug străin. A fost și întemnițat, petrecând vreo patru ani în ocnile Siberiei, pentru încercările sale și ale tovarășilor săi de a se scăpa de Ruși. Vaza de care se bucură azi Polonia, lui i-se datorește în mare parte.

Mare luptător în țara sa, el se bucura de trecere și peste hotare. Căci face parte din lungul șir al celor cari au luptat pentru libertate, înfrățindu-se astfel cu toți cei de-un gând cu el din celelalte țări.

De aceea nu ne mirăm primind veste că trecătorii de pe străzi când au auzit de moartea sa, au început să plângă, și o mulțime mare a străjuit toată noaptea în fața casei unde se afla mortul.

Guvernul țării vecine a început pregătiri pentru a-i face funerarii naționale, așa cum se cuvine unui atât de mare luptător național.

10 Maiu la Blaj

Ziua de 10 Maiu a fost sărbătorită la Blaj cu toată pompa cuvenită. Încă în zorii zilei, cari se arătau mai frumoși decât vremea ploioasă din ajun, deasupra institutelor și caselor particulare falfăia drapelul național.

În catedrala metropolitană s'a slujit un „*Te Deum*” la care a pontificat p. vicar *Dr. Victor Macaveiu*. La slujbă au fost de față pe lângă autoritățile bisericești, civile și militare, și comandanții Cercului de recrutare și ai Legiunii de jandarmi mutați acuma de curând la Blaj. În fața catedralei, pe balustrada căreia stăteau autoritățile, au defilat apoi ofițerii și soldații dela Cercul de recrutare, jandarmii dela Legiune și tinerii cari fac instrucția prer Regimentară, în frunte cu comandanții lor. La toate școlile s'au ținut vorbiri, arătându-se elevilor însemnătatea zilei. În sala de gimnastică a liceului de băieți s'a aranjat o ședință publică, la care a luat parte, pe lângă cei amintiți mai sus, foarte mult public. Au fost câteva declamări și câteva puncte de cor cari au plăcut foarte mult publicului, în deosebi cel al Școlii normale de băieți. A vorbit cu acest prilej d. prof. *Ștefan Manculea*, despre Regele Carol I. Pe urmă s'au făcut recepții la Prefectură.

Blajul a sărbătorit ziua de 3115 Maiu

15 Maiu. Astăzi s'a sărbătorit în localitate amintirea zilei de 3/15 Maiu 1848, ziua marelui adunări naționale ce s'a ținut atunci pe Câmpia Libertății. A fost o sărbătorire locală, aproape numai a școlărilor din orașul nostru.

S'a început print' un „*Te Deum*” slujit în catedrala metropolitană de către p. vicar *Dr. Victor Macaveiu*, înconjurat de alți preoți. Tinerimea școlară a Blajului s'a aranjat apoi în ordine, școlile de băieți, școlile de fete și apoi Academia de teologie, și în frunte cu directorii și profesorii au înconjurat parcul In. M. Clain, cântând cântece patriotice.

Toate școlile și publicul care a fost de față s'a strâns apoi în curtea liceului de băieți. Aici a cântat corul Școlii Normale „*Imnul regal*” și încă un cântec, după care d. *Ștefan Pop*, directorul liceului de băieți a prins într'o scurtă cuvântare însemnătatea zilei. Au mai urmat două puncte de cor ale liceului de băieți și „*Pe-al nostru steag*”, cântat de corul Academiei de teologie, cu care programul a luat sfârșit.

Dela alegerea din 7 Maiu

Dupăe sinodul dela Blaj și-a spus dorința în ce privește persoanele dintre cari cei în drept să alegă pe noul mitropolit de Alba-Iulia și Făgăraș, pâr. vicar *Dr. Victor Macaveiu* a rostit în fața membrilor sinodului următoarea cuvântare:

Excelențele Voastre, Venerați Frați,

Am răsfolit zilele trecute o carte: „Acte sinodale ale bisericii române de Alba-Iulia și Făgăraș”, publicate de regretatul I. Micu Moldovanu.

Am făcut-o, pentru ca să retrăesc puțin în trecutul acestei biserici, pentru ca să-mi dau seama, de importanța actului care urma să se săvârșească și care, cu ajutorul lui Dumnezeu, s'a săvârșit astăzi, în această istorică catedrală a Blajului.

Am găsit acolo publicate acte, mai mult sau mai puțin complete, cari privesc sinoadele electorale dela 1751, 1764, 1782, 1850, și 1868. La două am fost martor contemporan și eu: după moartea lui Vancea — eram elev de liceu — și după moartea lui Mihalyi — când eram deja profesor și rector al Internatului de băieți, unde am găzduit atunci pe o parte din membrii sinodului.

Astăzi Dumnezeu a voit, ca să pot participa și efectiv la lucrările sinodului, de a cărui sfârșit ne apropiem!

Am retrăit, citind documentele trecutului, toate momentele câte s'au însemnat și au ajuns până la noi, din vremea altor alegeri de Vlădică și apoi Mitropoliți ai Blajului.

Am revăzut figurile istorice ale Vlădicilor, ale canonicilor, călugărilor și preoților, cu gândurile și preocupărilor lor, de câte ori s'au întrunit la Blaj.

Am recitit convocatoare, cuvântări de inaugurare, procese verbale ale acelor sinoade.

Am reîntâlnit, în această lectură a mea, figurile Vlădicilor, cari au prezidat atari sinoade: bătrânul *Dobra* dela Lugoș la 1868, *Basilii Erdelyi* la 1850, *Mihail Pavel* la 1892, *Demetriu Radu* la 1918 toți trei dela Oradea; figurile vicarilor generali și capitulari: *Nicolae* dela Bila, *Atanasie Rednic* la 1764, *Ignatie Darabant* la 1782, *Constantin Aintan* la 1851 și la 1868, *Ion Micu Moldovan* la 1892 și *Dr. Vasile Suciu* la 1918.

Am recitit *Manifestele Clerului* sau *condițiile de alegere* — cum li-se zicea într'un rând acelor dorințe, pe cari Clerul, întrunit în sinoadele electorale, preocupat de soarta bisericii sale, socotia că este bine, să le pună pe hârtie, pentru ca viitorul episcop să țină seamă de ele — și pentru ca ele uneori să-i poată sluji ca o armă de apărare, ca un scut împotriva încercărilor dușmane de a cutropi biserica noastră și de a-i altera caracterul ei românesc.

Am recitit, între altele, înduloghat, *cuvântarea de adio* din sinodul electoral dela 1782 a episcopului *Major*, cu prilejul renunțării la scaunul de vlădică, despre care procesul verbal observă, că „dum episcopus peroraret, nullus erat seu ecclesiasticus, sive saecularis, bul udis oculis non suspirasset et generosum episcopi animum laetitiam plus quam tristitiam praeseferentem admiratus non fuisset”.

Și am recitit cuvântarea protopopului *Dănilă* din Cătina în numele clerului, către Episcop care „din singura pronia lui Dumnezeu fiind chemat „a fost Vlădică nu nemică!”

Am recitat *scrisoarea dela 8 Octomvrie 1751* a călugărilor, cari erau atunci sfințicii Vlădiciei dela Blaj, către cei doi frați ai lor, cari petreceau la Viena, în cauza alegerii, ca să pregătească terenul, pentru ziua când vor

merge și rugările și istanța Clerului la Viena, ca să găsească acolo teren bine așternut, pentru ca lucrurile să se desfășoare în așa fel, cât să se verifice cuvintele din Rândulala Euhologului: „cu alegerea și cu cercarea iubitorilor de Hristos preoți și clerici al Diecezel... și cli! iar noi să putem răspunde cu tot sufletul nostru „axios est, axios est”. Înainte de toate însă, — spune scrisoarea trimisă fraților — „faceți rugăcuni către Dumnezeu, pentru ca Dumnezeu să dea acestei biserici păstor care să promoveze gloria lui, iar sfântul uniri să-i fie de folos!”

Nu vi-se pare și Vouă, Venerați Frați, că retrăim astăzi ceva din atmosfera vremurilor de acum 180 ani?...

Și mi-s'a perândat pe dinaintea ochilor sufletești, *seria Vlădicilor dela Blaj*.

Cel dintâlu, *Teofil* — afirmative otrăvit, al III-lea *Giurgiu Patak* — tot asemenea, și nu l-se știe nici măcar locul mormântului din cimitirul, ori din altă parte a Făgărașului.

Al patrulea, *Inocențiu Micu Clain* — mort în exilul, *Aaron* și *Rednic* — schimnici amândoi, primul pomenit în istorie pentru cilicatul de sârmă, pe care l-a purtat toată viața, pe trupul gol; al doilea pomenit, pentru că dela intrarea în călugărie în tinerețe, nu s'a mai hrănit decât cu legume și cu oleu, — *Grigorie Major*, nevolt să renunțe din cauza dușmanilor neamului și bisericii, *Lemenyi*, mort tot într'un fel de exil în Viena; puțin mai senini, dar luptând și ei cu nesfârșite greutăți: *Șuluțiu*, *Vancea*, *Mihalyi*, până la pălmitorul cu răbdarea lui Iov, Mitropolitul *Suciu!*

Iată perspectiva „măririi omenești” a scaunului metropolitan din Blaj! Și de aceea îmi inchipuiesc, Venerați Frați, că ori cine va fi viitorul Mitropolit al Blajului, va trebui să-și dea seama de sarcina grea a acestui scaun, de întinderea Arhidiecezel, de diaspora în care trăiesc credincioșii ei, de sărăcia lor, de răspunderea conducerii întregii Provinci Metropolitane și a întregii Biserici unite, va trebui să lapede dela sine tot gândul lumesc, ori ce ambiție deșartă, ori ce presumpție în puterile proprii, și să-și aducă aminte de cruce, de crucea a cărei pomenire o facem astăzi — și să-și rostească în gândul său mereu vorba: „Nu vola mea, ci vola Ta — a Tatălui ceresc — aceea să se împlinească!”

Pentru că în perspectiva acestor „măririi omenești”, de cari au avut parte cei mai mulți din scaunul Vlădiciei dela Blaj, acela pe care Dumnezeu ni-l va trimite, va trebui „să se cheltuiască pe sine” — după vorba sf. Pavel (II Cor. XII, 15), pentru sufletele încredințate lui, va trebui să cante și găsească o singură mângăere: în crucea Domnului, în dragostea către Clerul și poporul său, către sufletele pentru cari va fi răspunzător: mângăerea *muncii*, a *apostoliei* și a *jerifirei de sine!*

Ca unuia, care pentru moment sunt conducătorul și purtătorul de grije al Arhidiecezel —, îmi revine, de încheere, datorla de a mulțumi I. P. Sf. Episcop al Orăzii, pentru toată grija și diligența ce a depus-o și până astăzi, în calitate de Episcop senior al Provinci noastre bisericesti, întru completarea scaunului Metropolitan, precum tot odată îl rog, ca să o facă aceasta și mai departe, până la sosirea noului mire al Arhidiecezel.

Iar Vouă, Venerați Frați, cari astăzi ați participat, după cea mai bună a voastră conștiință, la actual săvârșit acum, eu nu pot decât să *Vă aduc recunoștința mea*, pentru felul demn de comportare din aceste două zile — și *Vă rog*, ca să continuați în rugăcuni Voastre, până la ziua când va veni vestea, că păstorul nou este pe cale de a-și lua în primire turma, pe care *Dumnezeu să l-o păzească întreagă și nevătămată*. Amin.

„Agru“-l la Blaj

Publicul blăjan a fost invitat să ia parte la ședința de constituirea a „Agru“-lul blăjan. Ședința s'a ținut în duminica trecută, imediat după sf. liturgie, în sala de gimnastică a liceului de băieți, de față fiind Comitetul arhidiecezan al „Agru“-lui, în frunte cu pâr. canonic *Gheorghe Dănilă* președinte, apoi pâr. vicar *Dr. Victor Macaveiu*, M. O. D. A. C. *Domșa* protopopul Blajului, M. O. D. *Vasile Moldovan* parohul Blajului și mult public.

Ședința de constituire a fost deschisă de pâr. canonic *Gheorghe Dănilă*, președintele „Agru“-lui arhidiecezan, spunând de ce nu s'a făcut acest lucru până acum, arătând totodată de ce trebuie făcută acum. A spus că între multele societăți religioase, naționale și culturale pe cari le are Blajul, s'ar părea că nu ar fi lipsă de o nouă asociație de acest fel. Și totuși ea e de lipsă, pentru a forma acea unitate de conducere care duce mai sigur la izbândă.

În urma propunerii făcută de pâr. Vasile Moldovan, s'a ales apoi următorul Comitet al „Agru“-lui blăjan, care primit fiind de adunare, e declarat de către pâr. Dănilă de constituit: președinte: *Dr. Virgil Balcan*; secretar: *prof. Gheorghe Veliciu*; casier: *Ion Hentea*. Membrii: *Dr. Eugen Moldovan*, *Dr. Ion Bianu*, *Vasile Barna*, *Nicolae Barna*, *Gheorghe Bărbat*.

D. dr. Virgil Balcan, noul președinte, a mulțumit apoi adunării pentru cinstea și încrederea ce i-a arătat prin această alegere, asigurând totodată că se va strădui ca prin munele D. Sale în noua slujbă să fie la înălțarea încrederei ce i-s'a arătat.

S'a aranjat cu acest prilej și un program, câteva puncte de cor cântate de corul Academiei de teologie din localitate, sub conducerea pâr. prof. C. Cherebețiu.

Sinod preoțesc

In Diciosânmărtin

Preoțimea română gr. catolică din protopopiatul Diciosânmărtinului s'a întrunit Joi, în 18 Aprilie a. c., sub președinția M. O. D. *Emil Tătar*, protopop, în ședință, în orașul Diciosânmărtin. Duminica s'a făcut mărturisirea preoților acestui district protopopesco, reprezentat prin 26 preoți.

Sfânta liturghie au celebrat-o împreună mai mulți preoți, asistând o mulțime mare de credincioși, la sfârșitul căreia s'au cuminecat aproape două sute dintre ei.

După terminarea sf. liturghii, pâr. Iovu Popa din Feisa a ținut o cuvântare despre efectele mântuitoare ale împărtășirii. Mulțimea credincioșilor s'a depărtat din sfântul lăcaș adânc mișcată și cu cea mai înălțată sentimente în suflet.

A urmat apoi ședința preoților. După deschidere și bineventarea preoților din partea M. O. E. Tătar, s'au dezvoltat temele: Explicarea dogmatică a rugăciunii Domnului din partea părintelui protopop *Emil Tătar* și dezvoltarea rugăciunii Domnului de preotul *Victor Bălțat* din Abuș.

Sinodul a rezolvat apoi chestiuni administrative, protestând împotriva noilor reduceri de salarii ale preoților, a acestei clase care a luptat mult pentru cauzele sufletești naționale și culturale ale neamului.

Diciosânmărtin,

Vasile Abuşeanu
prof. de liceu

Străjerii în Maieru-Năsăud

-Credință și muncă pentru Țară și Rege-

Aceasta este lozinca sfântă a micilor copii cari cercetează școala primară. În afară de părinți, țara noastră se îngrijește într'un mod foarte frumos de creșterea copiilor, cari vor forma generația conducătoare de mâine.

În acest scop s'a înființat un *oficiu al educației tineretului român*, care va îndruma, sprijini, supraveghia și controla creșterea tinerilor copii, dela starea cea mai fragedă, până la vârsta când încep a păși în viață. Copii de ambele sexe primesc educația într'un mod cu adevărat impunător, deșteptând în inima și sufletul lor cele mai sfinte valori pe care trebuie să le aibă față de tot ce e creștinesc și românesc.

Tinerii dela 7—18 ani fac parte în mod obligatoriu din așa numita „*Straja Țării*”. Ei sunt împărțiți după etate, așa cei dela 7—11 ani, se numesc „*Pui de străjeri*”, iar ceilalți dela 11—18 se numesc „*Străjeri*” și fetele „*Străjere*”. Grupele formate în fiecare școală după numărul copiilor poartă numele de „*Pâlc*” sau „*Cuib*”.

Acești mici militari poartă drept uniformă costumul frumos al regiunii, de unde sunt. În felul acesta portul nostru național va fi prețuit tot mai mult și nu-l vom mai falocui cu tot felul de zdrențe nemțești, cari niciodată nu vor putea ajunge la frumusețea și gloria, la care a ajuns portul românesc.

Am avut fericita ocazie să văd o minunată serbare străjanească în comuna Maieru jud. Năsăud, dată a doua zi de Paști de Străjerii și Străjerele școlii primare.

Era prima țezătoare, cu ocazia căreia s'a sfințit drapelul Străjerilor. Programul s'a desfășurat sub conducerea iubiților lor dascăli care sunt comandanții lor.

Iată în câteva cuvinte acest program.

După ce fiecare „*Pâlc*” a dat raport dascălului conducător, programul a început, cântându-se de Străjerii și Străjere, rugăciunea „*Tatăl nostru*”. A urmat sfințirea drapelului, făcută de către păr. protopop Iuliu Pog, apoi s'a dat onorul la drapel, cântându-se „*Trăiască Regele*”. În acest timp toți Străjerii urmăreau cu ochii piromiți ridicarea drapelului spre zărilor senine ale cerului albastru. Când s'a terminat, cântecul și drapelul era ajuns în vârful stâlpului.

După aceasta au urmat jocuri, cântece și povești foarte frumoase date de comandant în persoana harnicului învățător *Vrandu Dumitru*.

Asemenea militarilor, micii Străjerii și Străjere salută drapelul, având drept lozinca „*Credință și muncă pentru Țară și Rege*” iar drept imn „*Treicolori cunosc pe lume*”.

Ruga de dimineață, la masă și seara, precum și rostirea lozinei străjanești, este o datorie de onoare a străjerilor pe care trebuie s'o păzească cu mare sfinteție. Drapelul ridicat în timpul muncii făcând deasupra capetelor lor, făcându-le scutul de apărare sub care-și fac datoria de buni fii ai Patriei, muncind cu dragoste.

Salutul Străjerilor este scurt: „*Sănătate*”, întinzând mâna dreaptă puțin aplecată înainte Străjerii muncesc cu mare zel, cunoscându-și lozinca măreț.

Dragostea cu care-și îndeptinesc dascălii acelei școli munca lor, este dovada în cea mai mare parte a unei bune înțelegeri, pe care conducătorul acelei școli o scământă în rândurile colegilor săi.

Cu sufletele pline de bucurie au plecat părinții copiilor dela țezătoarea Străjerilor

din Maieru, unde au văzut cu câtă plăcere și dragoste de muncă au executat micii copilași, jocurile și cântecele frumoase. În ei păriații și conducătorii au văzut viitoarea generație, pe care o crește, spre mărirea lui Dumnezeu, bucuria lor și spre binele Țării, generație crescută după învățăturile religiei creștine.

Olimpiu I. Barna

Celitorilor gazetei noastre cari ne-au rugat să le răspundem dacă ne învoim să plătească restanțele de abonament și abonamentul anulului curent în rate, le răspundem că ne învoim la aceasta. Chiar recomandăm tuturor acest mod de plată, căci e mai ușor să plătești de mai multe ori sume mai mici, decât deodată o sumă mai mare.

Daruri împărătești. În săptămâna trecută s'au desfășurat serbări marețe în Anglia. Regele țării, George al V-lea, a implinit un sfert de veac de domnie. Poporul său și-a arătat bucuria cu acest prilej, sărbătorind această dată într'un mod foarte frumos. Regele Angliei însă e și împărat al Indiilor. De aceea și din India au venit la Londra reprezentanți, ca să fie de față și să la parte la serbări. Unul dintre cei sosiți din India, a adus Regelui Angliei în dar un obiect care în banii românești valorează 250 milioane Lei. Cu adevărat dar împărătesc.

Cât am exportat în luna Aprilie. În decursul lunii trecute, țara noastră a trimis peste hotare cereale, animale și alte produse în valoare de un miliard cinci zeci de milioane Lei. În Martie în schimb, s'au trimis numai de un miliard patru zeci de milioane Lei. Deci cu zece milioane mai puțin.

Cum se plătesc impozitele. Un anunț oficial spune că se incasează zilnic cam 70 de milioane Lei din impozite. În unele din zile însă, încasările se ridică peste o sută milioane Lei.

Un muncitor sărac a câștigat trei milioane Lei. În săptămâna trecută s'a tras la sorți câștigurile pentru cei ce au subscris la împrumutul de înzestrare a țării. Câștigul cel mai mare a fost de trei milioane, și a fost câștigat de un muncitor sărac dela Cluj. Când i-s'a adus vestea câștigului, el tocmai umbra să se împrumute de undeva cu 20 de Lei.

O boală grea seceră câte 20 de vieți pe zi. În județul Trei Scaune s'a ivit o boală grea. Se numește paralizie infantilă și se observă mai ales la copii. Sunt două comune, Ruseni și Catalani, despre cari se spune că toți locuitorii sunt bolnavi. În fiecare zi mor, în regiunea amintită, de această boală, câte 15—20 de copii și oameni mari.

Și-a plătit datoria după 50 de ani. Un tânăr de 20 de ani oprește pe un domn și-l spune: Împrumută-mi te rog o sumă de bani. Sunt muncitor, n'am de lucru și n'am cu ce trăi. Domnul i-a dat o sumă de bani, și a trecut mai departe. — Acest fapt s'a întâmplat acum 50 de ani în Anglia. Tânărul a fost

primit într'o slujbă, avea acum bani și și-a plătit bucurios datoria dar nu mai avea colți căci domnul a părăsit orașul acela. 50 de ani s'a gândit mereu cum ar face să dea de urma celui care l-a împrumutat. Acum, înainte de sf. sărbători, a aflat că el era dintr'o țară din Europa. Îngrijorat să nu moară dator, a trimis imediat prin poștă suma împrumutată. Domnul care i-a dat banii a murit de mult, așa că urmașii săi au primit datoria. Aceștia sunt niște domni foarte bogați. Ei au zămbit când au primit banii, o sumă mică, dar au fost foarte mulțumiți sufletește văzând că au de lucru cu un om cinstit, care nici după 50 de ani n'a uitat să-și plătească datoria.

Intr'un cutremur au fost nimicite 15 sate. De câteva săptămâni cutremurile de pământ se țin lanț în țările răsăritene. Și la noi s'au simțit în mai multe rânduri zguduirii mai mici. Primim însă știrea că în țările de pe coasta Asiei e un adevărat prăpăd. În Asia Mică au fost nimicite deodată 15 sate, acoperind sub dărâmături oameni, animale și agoniseala multor ani. Iar unele râuri și-au schimbat cursul, atâta a fost de cumplită puterea cutremurului.

O moarte curioasă. Un tânăr dintr'o comună din jud. Mureș, trecea pe ulițele satului. Tocmai s'a întâmplat să treacă pe acolo și un câne. După un urât obicei, care din nenorocire e foarte lăjit la noi la români, s'a plecat să ia o piatră să lovească în câne. În buzurarul dinăuntru al hainei avea un cuțit. Când s'a plecat, cuțitul i-a intrat în inimă și peste câteva clipe a murit. Din întâmplarea aceasta mulți își pot deschide ochii. Nu că doar toți ar fi în pericol să moară astfel, dar se pot desvâja mai ușor de urâtul obiceiului de a bate câni.

A scăpat de o nenorocire. D. MacDonald, primministru Angliei, a plecat zilele trecute la o expoziție. Când a ajuns în așa sălii celei mari, s'a oprit câteva clipe să spună două vorbe unui gazetar care nu voia de loc să-l lase în pace. Când să se despartă de gazetar, ca să intre în sală, se aude o bubuitură puternică și ce să vezi? Plafonul sălii în care era să intre s'a prăbușit. Din fericire, nu era nimeni în sală. Primministru s'a întors spre gazetar, i-a mulțumit că l-a reținut, la luat de braț și a plecat cu el spre casă, povestindu-l mereu pe drum.

Cum e vremea. Anul agricol în care am intrat, pare a fi un an mănos. Spre deosebire de anul trecut care a început cu o secetă cumplită, anul acesta a început cu plouă binefăcătoare urmate de zile călduroase. Dela încheierea ultimului număr al gazetei noastre, a plouat de vreo două ori, joi toată ziua și duminică noaptea. Celelalte zile au fost călduroase. Starea sămănăturilor și tot astfel ierburile, se prezintă foarte bine.

Munți de gheață plutesc pe întinderea Oceanului Atlantic. Toate porturile mărilor au fost înștiințate că pe suprafața apelor Oceanului Atlantic, plutesc peste o sută de munți de gheață. Vapoarele sunt în mare primejdie, înaintează încet și multe stau în porturi, nu pleacă la drum, tocmai din pricina ghețarilor. Ei coboară din ținuturile înghețate ale mării dela nord.

Vom călători în stratosferă. Până acum nu se avântau spre înălțimile stratosferii decât oamenii de știință, mânași de o curiozitate arzătoare să descopere tainele înălțimilor. Și aceștia pot fi numărați pe degete atâta sunt de puțini. Între ei cel mai vestit e

Cum să cruțăm?

Se mai fac apoi și alte prostii, și mai mari, de către oamenii buieci, și anume, unele doamne atâta grijă pun pe câte un câne ori pisică de și se face greață când le vezi; li așează în ferestre, li pun la masă, și li îmbracă în mătasă și cutifea; pe câni și pe mâte li îmbracă și-i nutresc, iară pe oamenii nenorociți, cari au ajuns să cerșească mila semenilor lor, li dau afară din case, ba chiar și din curte, nu cumva să le spurce așezămintele. Pe astfel de oameni cu inimă de câne ar trebui să-i încunjurăm și să-i desprețuim, ca pe unii cari au desbrăcat firea omenească și și-au uitat și de Dumnezeu care-i mai suferă încă pe pământ.

Câți bani se mai cheltuiesc apoi pe tot felul de nimicuri, pe petreceri, jocuri și teatre luxuoz și pe altele multe, iară când e vorba de ajutorarea unor nenorociți, se tânguiesc că n'au de unde, că-s săraci, că abia le ajung lor banii!

Dară n'ași sfârși nicizând dacă a-și înșira toate pretențiile, cari și le-au fărâșit oamenii pentru ca să poată cheltui în tot anul enorme sume de bani. Să nu mai luăm în socotină judecata oamenilor, ci să ne întoarcem iarăși la bunele noastre obiceiuri, la simplitate în îmbrăcămintă, în petreceri și în recreațiuni: să ne micșorăm cât e cu putință pretențiile, — și atunci, Doamne, multă nefericire și plângere s'ar șterge de pe fața pământului în atâtea căsi s'ar reintoarce iarăși fericirea și îndestulirea; atâtea lacrimi de mame năcăjite și de copii flămâzi s'ar uaca; atâtea bolnăvi și nefericiți s'ar însănătoșia iarăși și s'ar ferisi; și lumea aceasta ar fi ca un picior de raiu.

Nu-i vorbă că nefericirea și mizeria nici

unul cu numele Piccard. El pregătește un sbor nou în stratosferă. Cineva l-a rugat: ia-mă și pe mine cu Dta. Piccard l-a răspuns: plătește un bilet așa cum se plătește pe tren sau pe vapor, și te voi lua. Asta înseamnă că nu peste multă vreme vor fi baloane cari vor duce călători în stratosferă cum ai merge cu trenul dela Blaj la București.

† **Pr. Vasile Morariu.** În ziua de 8 Mai a murit la Blaj pâr. *Vasile Morariu*, preot deficient. A murit după lungi și grele suferințe. A căzut la pat acum sunt 17 ani și de atunci cu resemnare creștinească, cu răbdarea lui Iov și cu încredere în Cel cărui-a-l slujize la altar, și-a așteptat sfârșitul.

A fost înmormântat vineri, în 10 Mai, petrecut fiind pe drumul mormântului de multă lume din localitate și străini. *Fie-i partea cu dreptii!*

† **Septimiu Roman**, preoteasă gr. cat. din Oroiu, după scurte, dar grele suferințe suportate cu răbdare creștinească, împărtășită cu sfintele taine și-a dat nobilul său suflet în mâinile Creatorului în ziua de 6 Mai 1935 ora 8 p. m. în etate de 22 ani, și 2 ani de fericită căsătorie. A fost înmormântată la 8 Mai, în aceeași comună. O deplânge nemângălatu-l soț pâr. Nicolae Roman precum și numeroase rudeni. *Fie-l somnul lini!*

odată nu se va putea șterge de pe fața pământului, doară însuși Domnul nostru Iisus Hristos a spus „că pe săracl pururea li aveți cu voi” (Mat. 26, 11; cu toate acestea însă stă în puterea noastră ca, prin crutare cuminate și prin stăvănire de noi înșine, să ne facem viața mai frumoasă, mai tihnită și mai omenească.

REGULA 6

Inscrie-te între membrii vreunei tovărășii de crutare

Noi Românii deși suntem un popor vechiu de zile, căci nouăsprezece veacuri au trecut de când ne-am zămislit, totuși numai acum începem a trăi cu adevărat, de acum începem a ne cultiva; și dacă și bunul Dumnezeu va voi așa, noi de acum trebuie să trăim, căci până acum am năcăjit numai. Însă, pentruca să putem începe o viață nouă, o viață mai bună, mai tihnită, trebuie să mai adăugăm la obiceiurile și datinele noastre vechi și altele nouă, fără de cari nici decăt nu vom putea înainta. Cea mai mare scădere a noastră a fost, dupăcum așa de pătrunzător ne spune postol: „a pizmel răutate și oarba neunire”, căci să fi fost noi uniți în cuget și în simțiri, n'ar fi fost putere pământescă care să ne fi putut răpune și birui. Fără unire, fără înțelegere bună, nu vom ajunge la nimica.

Însă, pentruca mai ușor să putem înainta, trebuie să ne asigurăm o bunăstare materială mai bună, căci aceasta este condițiunea cea mai de căpetenie a ori și cărei înaintări. Vremurile s'au schimbat: mai de mult erau guri mai puține, pământ mai mult, și nu atâtea lipsuri și necazuri; astăzi gurile s'au înmulțit, pământul însă a rămas același și s'a mai și îmbunătățit, iară lipsurile și necazurile câtă frunză și iarbă. Ce e de făcut? Cum să facem ca să ne vedem și noi odată pornind spre mai bine? Prin tovărășii, lubiților, adesea prin împreunarea într'un singur mănunchiu a tuturor puterilor noastre răslețite, pentru ajungerea la o țintă comună.

*„Unde-1 unul, nu-i putere
La nevoi și la durere;
Unde-s doi puterea crește
Și dușmanul nu sporește”.*

La noi de vreo câțiva ani s'au înjghebat câteva tovărășii, cooperative mai ales și bănci populare, pentruca oamenii încep a înțelege cerințele vremurilor, și de acum poate că vor înțelege și mai bine, ce mare folos ne aduc tovărășiile. Aci vom vorbi despre tovărășiile de crutare, de cari până acum, după a mea cunoștință, la noi nu sunt.

În Altstätten, un oraș din Elveția, este o astfel de tovărășie de crutare întemeiată la anul 1879 și numită „Albina”. Statutele acestei tovărășii au deviza: „Începe cu Dumnezeu, folosește-ți apoi puterile, și atunci darul lui Dumnezeu va face lucruri mari”.

Cei mai de seamă articoli ai acestei însoțiri sunt: Art. 1. „Tovărășia de crutare „Albina” este o corporațiune formată cu scopul de a aduna depuneri mici săptămânale, și de a le fructifica, și totdeauna de a întinde ocaziune binevenită membrilor de a face oruțări și depuneri afară de cele săptămânale obligatorii Art. 2. „Contribuiriile se vor face până când capitalul adunat, cu procente și procentele procentelor, se va ridica la înălțimea unei depuneri săptămânale. Dacă cineva ar dori să repășească mai înainte, își reprimete suma depunerilor împreună cu cametele, cari se statorosează an de an, la propunerea comitetului, în adunarea generală”. Art. 3. „Celce s'ar face mai târziu membru al „Albinei” are să solvească atâtea, cât are un membru dela început cu aceeași contribuție săptămânală

dimpună cu camăta și camăta cametelor. Art. 4. *Cea mai mică depunere săptămânală este de 10 centime.* Art. 7. Fiecare membru poate face împrumuturi până la $\frac{1}{5}$ a sumei sale, după ce depunerile au ajuns la suma de 30 franci. Camăta ce e a se plăti o stabilește, la propunerea comisiunei, adunarea generală”. Art. 8. „Depunerile se reprimete numai în ziua, ora și locul statorit de comisiune și trebuie să se facă înainte. Cel ce este în restanță cu solvirile sale patru săptămâni, va fi admoniat și va plăti pentru aceasta o taxă de 20 centime. Cel ce nici la șase luni după admoniere nu și-ar solvi contribuțiile, își primește depunerile, subtrăgându-se pedeapsă mai sus amintită și și pierde dreptul de membru”. Art. 10. „Acasă căsă de păstrare este o filială a băncii „Albina” și astfel este supusă obligațiilor aceleia, purtându-și însă contabilitate separat”. Art. 11. „Banca nu primește depuneri mai mici de 5 franci”.

Malaria

(Frigurile de baltă)

Astăzi aproape fiecare gazetă are câte-o mică parte cu sfaturi medicale. Ne-am gândit că e bine să introducem acest obicei și la Unirea Poporului, ai cărei cititori încă vor fi bucuroși de asemenea îndrumări și povești.

Fiindcă suntem în primăvară, vreau să încep cu o boală care e destul de răspândită la noi în țară și mai ales în ținuturile băltoase. E vorba de boala numită *malaria*, adică friguri. — Frigurile sunt destul de ușor de vindecat atunci când se iau dela început. Dacă însă omul le tot lasă, ele slăbesc puterile și primejduiesc viața.

Să vedem mai întâi, ce sămânță au frigurile. După mule căutări, oamenii învățați au putut găsi pricina frigurilor și anume: s'a văzut că dacă se ia unui om care suferă de friguri o picătură de sânge, în timpul cât are tremurăturile, și ne uităm la ea cu niște ochiane anume făcute ca să mărească lucrurile și viețuitoarele mici pe cari cu ochiul nu le putem vedea, aflăm că în sânge se găsesc niște ființe foarte mici (de cinci până la șase mii de ori mai mici ca un milimetru) cari produc frigurile. — Cum ajunge sângele dela un om bolnav de friguri la unul sănătos? S'a putut ajunge după multe cercetări să se știe că există un țânțar care, înțepând un om bolnav, îi ia sângele și-l duce de-l dă unuia sănătos. Când ajunge în sângele omului, el să înmulțește repede prin un fel de pui cari trăiesc pe socoteala sângelui. — Nu ori care fel de țânțar produce friguri. Este un neam numit *Anopheles*. Acest țânțar e mic, își pune ouăle prin pâraie, bălți, apele de pe lângă casă, pe marginea heleșteelor. Se înmulțesc primăvara și le place mult căldura, deaceia ei trăiesc mai mult pe lângă case și chiar în case când afară timpul se schimbă și frigul crește. Iarna nu trăiesc. În timpul zilei umblă mai puțin, ieșind mai mult seara.

Când un om e înțepat de un țânțar care are în el sămânța de friguri, atunci la 8 sau cel mult 10 zile, el se simte obosit, fără poftă de mâncare, dureri de cap și cu fața palidă. În starea aceasta el se simte apucat de un fior de frig care poate să fie mai tare sau mai slab. Aceasta stare ține un ceas, câte odată mai mult sau chiar mai puțin. În timpul acesta

bolnavul oricât ar încerca să se încălzească nu se poate. După ce fiorul începe să-l lase, bolnavul începe să se încălzească, simte o sete mare, ochii îi lucesc, fața i-se aprinde și tot corpul îi simte ca de foc. Căldurile astea țin 3—5 ceasuri, după cari bolnavul începe să asude și odată cu ea se duc și durerile de cap și setea. — Nu totdeauna frigurile sunt cum le-am arătat mai sus; la copii și la oamenii mari atunci când boala e mai ușoară, tremurătura de frig poate lipsi. Copiii pot avea și vărsături, după cari apoi e prins de călduri și sudori. — Frigurile pot veni odată în săptămână, la două zile, odată în zi sau chiar și de două ori pe zi. Dacă bolnavul, după ce a fost prins de două sau trei ori, ia chinină și urmează cura contra boalei, se vindecă cu ușurință. Dacă însă bolnavul, chiar și atunci când are friguri ușoare, nu-i căutat sau este nepotrivit sau neîndestul de căutat, atunci boala deși pare ușoară îi pune în primejdie viața. — Bolnavul începe să se simtă obosit la cel mai mic lucru, pofta de mâncare scade, are scurgeri de sânge din nas, îi supărăcios, gânditor, are amețeli, dureri de cap, vâjeituri de urechi și chiar și bătăi de inimă. — În partea stângă simte o greutate și durere mare (splină mărită) fața e galbenă-verzue, pământie. Bolnavul nu mai e în stare să muncească și poate muri de o boală care se prinde mai ușor de el fiind așa slăbit.

Putem vedea deci, la ce poate ajunge un om atunci când nu se caută de friguri.

Am arătat că sămânța de friguri e purtată de țânțari și că prin înțepătura lor putem căpăta frigurile. Trebuie deci să ne păzim de înțepăturile lor și mai ales seara să nu ieșim cu picioarele, mâinile și grumazul gol, atunci când deschidem ferestrele caselor e bine să le astupăm cu o pânză deasă care să lase să treacă aerul nu însă și țânțarii. Vom face foc în apropierea caselor și în locurile unde dormim noaptea, cu gunoi, pucioasă sau baligă pentru ca fumul lor se alunge țânțarii.

Când în jurul casei sau a satului avem ape stătătoare și mai ales bălți, le vom face o scurgere bună nelăsându-le să stea în loc pentru ca țânțarii să nu-și poată face cuib și să-și depună ouăle.

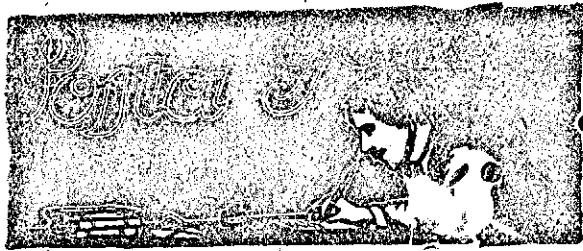
De asemenea, șanțurilor le trebuie făcută o bună scurgere. Ca să facem însă lucrul întreg, trebuie să vindecăm și bolnavii, căci dela ei i-au țânțarii ființele acelea micuțe pe cari le dau la omul sănătos și produc așa friguri.

Pentru vindecarea frigurilor avem un medicament bun și sigur, *chinina*, care trebuie dată bolnavului cel puțin 6 zile de arândul, luând în fiecare zi un gram sau un gram jumătate. Ea se dă cu 5 ceasuri înainte de venirea accesului, pentru ca în timpul acesta chinina să ajungă în sânge și atunci când parazitul frigurilor începe să lucreze să se întâlnească cu chinina care-l omoară. — În afară de chinină, bolnavul care a fost prins de friguri trebuie să se nutrească și bine. Chinina poate fi luată și de oamenii sănătoși și anume tot la 8—9 zile câte un gram pentru că în cazul acesta, dacă e împuns de un țânțar, parazitul când ajunge în sânge întâlnește chinina care nu-l lasă să producă boala.

E bine deci ca în toate cazurile când bolnavul simte că e prins de friguri să se arete unui doctor. Nu vă lăsați în nădejdea că va trece și nici în aceea că luând o zi

sau două chinină v'ați scăpat de friguri, căci dacă nu se face o cură bună, așa după cum am arătat, frigurile te fac din om neom.

Dr. Cassiu Suci
medic al spitalului Blaj

N. Muntean, Cârța. N'am primit cei 150 Lei de spre cari faceți întrebare.

Am primit câte 150 Lei dela următorii: Maria Borcoman, Nica Marin, Ioan Ciotloș, Of. parohial Gligorești, Of. parohial Marca, Patriciu Palade, N. Mârza, Of. parohial Făgăraș, Pr. Ioan Rinea, Pr. Gh. Medoia, Of. parohial Ghilad, David Modorcea, Stan Vasile, Petru Cristea.

Câte 200 Lei: Teodor Hauca, Cristian Iosif, Teofil Tatar, Pr. Traian Maier, Silvăsan Gheorghe, Roman Alexandru.

Alte sume: Selegean Petru 125; Ferki Petru 100; Alexandru Pocol 290; Filip Petru 38; Moldovan Ioan I. Sântu 100; Ioan Marcu I. Ilie 100; Of. parohial Peceiu 90; Man Ioan 800; Vasile B. Vasu 240; Victor Crișan Trenton 482; Vasile Mariș 1000; Of. parohial Horvat 480; Pr. Nicolae Avram 450; Gh. Tepeș 100; Simion Nicoară 300; I. Căpușan 50; Nicolae Platon 300; Valentin Sima 210; Voaides D. I. Mihail 140; I. Creța 190; Ioan Brustur 75; Ioan Popa 75.

Redactor: IULIU MAIOR

Mersul trenurilor

Incepând cu ziua de 15 Mai, trenurile vor circula prin gara Blaj după cum urmează

Dela București

Felul și Nr. trenului	Sosire	Oprire	Plec.	Observări
Personal 3039	2.30	4	2.34	Braș.-Cluj
Rapid 21	3.16	1	3.17	Buc.-Deceb
Accelerat 303	5.22	5	5.27	Buc.-Cluj
> 401	6.52	4	6.56	Buc.-Sighet
> 201	9.09	2	9.11	Buc.-Deceb
Personal 3035	12.33	3	12.36	Braș.-Orad.
Accelerat 301	16.08	2	16.10	Buc.-Orad.
Personal 3041	17.15	8	17.23	Sighiș.-Teiuș
Rapid 31	21.09	1	21.10	Buc.-Orad.
Personal 3037	21.53	3	21.56	Braș.-Orad.

Spre București

Personal 3038	0.38	3	0.41	Orad.-Braș.
Rapid 22	3.31	2	3.33	Deceb.-Buc.
Personal 3042	4.47	4	4.51	Teiuș-Sighiș
> 3036	10.20	3	10.23	Orad.-Braș.
Rapid 32	11.16	1	11.17	> Buc.
Accelerat 302	15.24	2	15.26	> >
Personal 3040	17.22	3	17.25	Cluj-Brașov
Accelerat 202	21.08	10	21.18	Deceb.-Buc.
> 402	23.04	1	23.05	Sig.-M.-Buc.
> 304	23.45	1	23.46	Cluj-Buc.

Dela Praid

Personal 3056	8.50	—	—	Tr. de sezon
> 3058	15.13	—	—	
> 3060	20.55	—	—	

Spre Praid

Personal 3055	—	—	5.35	Tr. de sezon
> 3057	—	—	12.40	
> 3059	—	—	17.40	

Casă de vânzare

cu 3 camere, podiță având curte și grădină, în comuna Bucerdea Grănoasă (jud. Tr. Mică). A se adresa la **Vasile Trif** invalid, Bucerdea. (296) 1—1

Oficiul parohial gr. cat. Frunzeni

Nr. 20—1935.

Licitație publică

Parohia gr. cat. din comuna Frunzeni (jud. Mureș) prin aceasta publică licitație pentru zidirea din nou a bisericii sale parohiale pe ziua de 26 Mai 1935, orele 2 d. m. în localul școlii primare.

Planul și devizul se pot vedea la oficiul parohial Frunzeni în fiecare zi.

Ofertanții își vor înainta ofertele închise și vor depune vadiul de 6% în numerar, efecte de stat sau garanție de bancă, emanând dela o bancă de primă bonitate.

Curatorul își rezervă dreptul de a lege între ofertanți, și nu va restitui cheltuielile de deplasare a celor respinși.

În caz de nereușită a primei licitații se va ținea o a doua licitație în ziua de 30 Mai 1935.

Frunzeni, la 17 Aprilie 1935.

Vasile Pintican

primcurator

(292) 2—3.

Teofil Tatar

preot

Parohia română unită Săuca

Nr. 21—1935

Concurs de cantor

Parohia română unită din Săuca, protopoplatul Diciosânmărtin, publică concurs la postul său vacant de cantor, cu termenul de 26 Mai, a. c.

Retribuția acestui post este: 5 jugh 200 st. □ pământ arător bun și terțialitatea din stolare, eventual loc la fabrică.

Concurenții au de a se prezenta cu acte, în una din duminicile din timpul concursului spre a fi ascultați în Biserică.

(293) 2—2

Curatorul

Corpul Portăreilor Trib. Dumbrăveni

No. 226—1933.

Publicație de licitație

Subsemnatul Șef Portărel prin această publică că în baza deciziei No. G. 680—1934 a judecătorei mixte Blaj în favorul reclamantului Dr. Alexandru Vamoșiu adv. Dumbrăveni pentru încasarea creanței de 1500 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 28 Mai 1935 orele 5 p. m. în fața locului în Blaj la dom. urm. Str. Reg. Carol II., No. 12 unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 2 vaci și 1 coșer din lețe în valoare de 10.000 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare Dumbrăveni, la 25 Aprilie 1935.

(298) 1—1.

Șef Portărel FLEFLEA

Corpul Portăreilor Trib. Dumbrăveni

No. 51—1935

Publicație de licitație

Subsemnatul Șef Portărel prin această publică că în baza deciziei No. G. 789—1935 a judecătorei mixte Blaj în favorul reclamantului Nicolae Potluteu repr. prin avocatul Dr. Alexandru Vamoșiu adv. Dumbrăveni pentru încasarea creanței de 3799 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 28 Mai 1935 orele 2 p. m. la fața locului în comuna Valea lungă No. c. 307 unde se vor vinde prin licitație publică judiciară diferite mobile de casă, 1 garnitură mobile de grădină și etc. în valoare de 6880 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare Dumbrăveni, la 25 Aprilie 1935.

(297) 1—1.

Șef Portărel FLEFLEA